

УХВАЛА КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про припинення конституційного провадження
у справі за конституційним зверненням Закритого акціонерного
товариства «Брянківське управління шахтобудмеханізації»
щодо офіційного тлумачення положень частин першої, другої статті 5
Закону України «Про приватизацію державного майна», частини другої
статті 1 Закону України «Про перелік об'єктів права державної
власності, що не підлягають приватизації», частини першої статті 9
Закону України «Про колективні договори і угоди», частини другої
статті 13 Кодексу законів про працю України, частини першої статті 203,
частини першої статті 215 Цивільного кодексу України

м. Київ
25 січня 2011 року
№ 4-уп/2011

Справа № 1-3/2011

Конституційний Суд України у складі суддів:

Головіна Анатолія Сергійовича — головуючого,
Бауліна Юрія Васильовича,
Бринцева Василя Дмитровича,
Вдовіченка Сергія Леонідовича,
Винокурова Сергія Маркіяновича,
Гультая Михайла Мирославовича,
Запорожця Михайла Петровича,
Кампа Володимира Михайловича,
Колоса Михайла Івановича,
Лилака Дмитра Дмитровича — доповідача,
Маркуш Марії Андріївни,
Сергейчука Олега Анатолійовича,
Стецюка Петра Богдановича,
Стрижака Андрія Андрійовича,
Ткачука Павла Миколайовича,
Шишкіна Віктора Івановича,

розглянув на пленарному засіданні справу за конституційним зверненням За-
критого акціонерного товариства «Брянківське управління шахтобудмеханізації»
(далі — Товариство) щодо офіційного тлумачення положень частин першої, дру-
гої статті 5 Закону України «Про приватизацію державного майна» від 4 берез-
ня 1992 року № 2163–XII (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 24,
ст. 348) з наступними змінами (далі — Закон № 2163) у системному зв'язку з по-

ложеннями частини другої статті 1 Закону України «Про перелік об'єктів права державної власності, що не підлягають приватизації» від 7 липня 1999 року № 847–XIV (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 37, ст. 332) (далі — Закон № 847); частини першої статті 9 Закону України «Про колективні договори і угоди» від 1 липня 1993 року № 3356–XII (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 36, ст. 361) (далі — Закон № 3356) у взаємозв'язку з положеннями частини другої статті 13 Кодексу законів про працю України від 10 грудня 1971 року (Відомості Верховної Ради УРСР, 1971 р., додаток до № 50, ст. 375) з наступними змінами (далі — КЗпП України); частини першої статті 203, частини першої статті 215 Цивільного кодексу України від 16 січня 2003 року № 435–IV (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., №№ 40–44, ст. 356) (далі — ЦК України) у їх взаємозв'язку.

Заслухавши суддю-доповідача Лилака Д. Д. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

УСТАНОВИВ:

1. Суб'єкт права на конституційне звернення — Товариство — звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням дати офіційне тлумачення положень:

— частин першої, другої статті 5 Закону № 2163 у взаємозв'язку з положенням частини другої статті 1 Закону № 847, якими передбачені переліки об'єктів державної власності, що підлягають приватизації, і об'єктів загальнодержавного значення та казенних підприємств, що не підлягають приватизації, та перелік конкретних об'єктів права державної власності, що не підлягають приватизації, але можуть бути корпоратизовані, зокрема Виробниче об'єднання шахтної геології та технічного буріння «Укрвуглегеологія» (далі — Об'єднання), в аспекті того, чи встановлюють ці положення заборону щодо приватизації окремого індивідуально визначеного нерухомого майна, яке закріплене за державними підприємствами на праві повного господарського відання та не застосовується в процесі здійснення ними основного виду господарської діяльності;

— частини першої статті 9 Закону № 3356, згідно з якими положення колективного договору поширюються на всіх працівників підприємств незалежно від того, чи є вони членами профспілки, і є обов'язковими як для власника або уповноваженого ним органу, так і для працівників підприємства, та частини другої статті 13 КЗпП України, відповідно до яких у колективному договорі встановлюються взаємні зобов'язання сторін щодо регулювання виробничих, трудових, соціально-економічних відносин, та роз'яснити ці положення в аспекті того, чи підлягають застосуванню умови колективних договорів підприємств при приватизації державного майна в Україні;

— частини першої статті 203 і частини першої статті 215 ЦК України у їх взаємозв'язку, якими відповідно передбачено, що зміст правочину не може суперечити цьому Кодексу, іншим актам цивільного законодавства, а також моральним засадам суспільства і підставою недійсності правочину є недодержання в момент вчинення правочину стороною (сторонами) вимог, які встановлені части-

нами першою, другою, третьою, п'ятою та шостою статті 203 цього Кодексу, в аспекті того, чи є підставою недійсності цивільного правочину невідповідність його змісту законодавству про колективні договори та угоди, зокрема колективному договору державного підприємства, майно якого підлягає приватизації.

Необхідність в офіційному тлумаченні автор клопотання обґрунтовує неодноточним застосуванням судами загальної юрисдикції і державними органами зазначених положень законів України і вважає, що це призвело до порушення його конституційних прав.

2. Конституційний Суд України Ухвалою від 14 липня 2010 року № 45-у/2010 відкрив конституційне провадження у справі.

3. У процесі розгляду справи Конституційний Суд України дійшов висновку, що конституційне провадження у справі підлягає припиненню.

Відповідно до Закону України «Про Конституційний Суд України» однією з підстав для відмови у відкритті конституційного провадження у справі є непідвідомчість Конституційному Суду України питань, порушених у конституційному зверненні (пункт 3 статті 45). Якщо підстави для відмови у відкритті конституційного провадження будуть виявлені в процесі пленарного засідання, Конституційний Суд України припиняє конституційне провадження у справі (пункт 1 § 51 Регламенту Конституційного Суду України).

На момент прийняття рішення про приватизацію майна Об'єднання (корпусу пансіонату), укладення договору купівлі-продажу цього об'єкта та ухвалення судових рішень абзац другий частини першої статті 5 Закону № 2163 діяв у редакції Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про приватизацію майна державних підприємств» від 19 лютого 1997 року № 89/97-ВР. Законом України «Про внесення змін та визнання такими, що втратили чинність, деяких законодавчих актів України у зв'язку з прийняттям Цивільного кодексу України» від 27 квітня 2007 року № 997-V (набрав чинності 20 червня 2007 року) вказаний абзац викладено в новій редакції, у зв'язку з чим попередня редакція втратила чинність.

Втратила чинність і частина перша статті 203 ЦК України в редакції від 16 січня 2003 року відповідно до Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України у зв'язку з прийняттям Податкового кодексу України» від 2 грудня 2010 року № 2756-VI (набрав чинності 1 січня 2011 року), згідно з яким вона викладена в новій редакції (підпункт 2 пункту 1 розділу I).

Враховуючи, що повноваження Конституційного Суду України щодо офіційного тлумачення законів України поширюються тільки на чинні правові акти (їх окремі положення), конституційне провадження у справі в частині офіційного тлумачення положень частин першої, другої статті 5 Закону № 2163 у системному зв'язку з положеннями частини другої статті 1 Закону № 847 та частини першої статті 203 у взаємозв'язку з положеннями частини першої статті 215 ЦК України підлягає припиненню.

Заявляючи клопотання про офіційне тлумачення положень частини першої статті 9 Закону № 3356 та частини другої статті 13 КЗпП України, в аспекті пи-

тання, «чи підлягають застосуванню умови колективних договорів підприємств при приватизації державного майна в Україні», суб'єкт права на конституційне звернення фактично намагається отримати не офіційне тлумачення, а консультацію щодо застосування зазначених положень законів. Проте вирішення питань щодо правозастосування не належить до повноважень Конституційного Суду України (стаття 150 Конституції України).

З цього приводу Конституційний Суд України висловив правову позицію в Ухвалі від 31 березня 2010 року № 15-у/2010, в якій зазначив, що «офіційне тлумачення і застосування правових норм є різними видами юридичної діяльності. Офіційним тлумаченням вважається діяльність компетентного органу державної влади щодо з'ясування і роз'яснення волі законодавця, матеріалізованої в нормі права (усвідомлення та роз'яснення смислу норм права з метою найбільш правильної їх реалізації). Правозастосовна діяльність полягає в індивідуалізації правових норм щодо конкретних суб'єктів і конкретних випадків, тобто в установленні фактичних обставин справи і підборі правових норм, які відповідають цим обставинам. Пошук та аналіз таких норм з метою їх застосування до конкретного випадку є складовою правозастосування. Надання консультацій чи роз'яснень з цього приводу не належить до повноважень Конституційного Суду України» (абзац другий пункту 3 мотивувальної частини).

Виходячи з викладеного та керуючись статтями 147, 150, 153 Конституції України, статтями 45, 51, 52 Закону України «Про Конституційний Суд України», пунктом 1 § 51 Регламенту Конституційного Суду України, Конституційний Суд України

УХВАЛИВ:

1. Припинити конституційне провадження у справі за конституційним зверненням Закритого акціонерного товариства «Брянківське управління шахтобудмеханізації» щодо офіційного тлумачення положень частин першої, другої статті 5 Закону України «Про приватизацію державного майна» від 4 березня 1992 року № 2163–XII у системному зв'язку з положеннями частини другої статті 1 Закону України «Про перелік об'єктів права державної власності, що не підлягають приватизації» від 7 липня 1999 року № 847–XIV; частини першої статті 9 Закону України «Про колективні договори і угоди» від 1 липня 1993 року № 3356–XII у взаємозв'язку з положеннями частини другої статті 13 Кодексу законів про працю України від 10 грудня 1971 року з наступними змінами; частини першої статті 203, частини першої статті 215 Цивільного кодексу України від 16 січня 2003 року № 435–IV у їх взаємозв'язку на підставі пункту 3 статті 45 Закону України «Про Конституційний Суд України» — невідомість Конституційному Суду України питань, порушених у конституційному зверненні.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною і не може бути оскаржена.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ